

Τὸ Μυστήριον τοῦ Εὐχελαίου (Ἀρχιμανδρίτης Γεώργιος Χρυσοστόμου)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Τὸ εὐχέλαιο εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, τὸ ὁποῖο τελεῖται στὸν ναὸ ἢ στο σπιτί γιά τήν ἴαση σωματικῶν καί ψυχικῶν ἀσθενειῶν.

Ἡ ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΕΥΧΕΛΑΙΟΥ

Ἡ σύστασις τοῦ εὐχελαίου, ὅπως καί τῶν ὑπόλοιπων μυστηρίων, ἀνάγεται στήν Καινή Διαθήκη καί μάλιστα τήν Καθολική Ἐπιστολή Ἰακώβου:

(κεφάλαιον ε΄, στίχοι 14 -15).

Ἄσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας καί προσευξάσθω ἐπ' αὐτόν ἀλείψαντες αὐτόν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου· καί ἡ εὐχή τῆς πίστεως σώσει τόν κάμνοντα καί ἐγερεῖ αὐτόν ὁ Κύριος· κἄν ἁμαρτίας ἢ πεποιηκῶς, ἀφεθήσεται αὐτῷ.

(ἀπόδοσις στήν νεοελληνική)

Εἶναι κάποιος ἀπό σᾶς ἄρρωστος; Νά προσκαλέσει τούς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας νά προσευχηθοῦν γι᾽ αὐτόν καί νά τόν ἀλείψουν μέ λάδι, ἐπικαλούμενοι τό ὄνομα τοῦ Κυρίου. Καί ἡ προσευχή πού γίνεται μέ πίστη θά σώσει τόν ἄρρωστο· ὁ Κύριος θά τόν κάνει καλά. Κι ἂν ἔχει ἁμαρτίες, θά τοῦ τίς συγχωρέσει.

Καθώς ἡ πρώτη μαρτυρία περί τοῦ εὐχελαίου συναντᾶται στήν Καθολική Ἐπιστολή Ἰακώβου, ἡ συγγραφή τῆς ἀκολουθίας τοῦ εὐχελαίου ἀποδόθηκε στόν ἅγιο Ἰάκωβο τόν ἀδελφόθεο, χωρίς ὅμως κάτι τέτοιο νά ἰσχύει στήν πραγματικότητα. Ἡ ἀπόδοση τῆς πατρότητας τῆς ἀκολουθίας τοῦ εὐχελαίου στόν ἅγιο Ἰάκωβο τόν ἀδελφόθεο ὀφείλεται καί στή συχνότατη μνεῖα τοῦ ὀνόματός τους στίς εὐχές, καθώς καί στήν παρεμβολή τροπαρίων πρός τιμήν του.

Η ΤΕΛΕΣΗ ΤΟΥ ΕΥΧΕΛΑΙΟΥ

Ἡ ἀκολουθία τοῦ εὐχελαίου τελεῖται ἴ"έν ἐκκλησίᾳ ἢ ἐν οἴκῳ". Στά ἀρχαῖα λειτουργικά βιβλία ὑπάρχουν εἰδικές εὐχές γιά τήν εὐλογία τοῦ ἐλαίου, ὥστε αὐτό νά ἀποκτήσει ἰαματική δύναμη. Οἱ ἀπλές αὐτές εὐχές ἐξελίχθηκαν μέ τόν καιρό σέ πλήρη ἀκολουθία, πού τελοῦνταν στό ναό μαζί μέ τή θεία λειτουργία, ὅπως καί ὅλα τά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας . Καί ἐάν μέν ὁ ἀσθενής ἦταν σέ θέση νά μετακινηθεῖ, παρευρίσκονταν κι ἐκεῖνος κατά τήν τέλεσή της. Διαφορετικά, μετά τό πέρας τῆς θείας λειτουργίας, οἱ ἱερεῖς μετέβαιναν στό σπίτι τοῦ ἀσθενῆ καί τόν ἔχριαν μέ τό ἁγιασμένο ἔλαιο.

Ἀργότερα ἡ ἀποδέσμευση τῆς ἀκολουθίας τοῦ εὐχελαίου ἀπό τή θεία λειτουργία ὀδήγησε στή γενίκευση της τελέσεώς της στά σπίτια. Σ᾽ αὐτό συνετέλεσε καί ὁ λόγος τοῦ ἁγίου Ἰακώβου ἴ"προσκαλεσάσθω τούς πρεσβυτέρους ἴ" ὁπότε ἐννοεῖται ἡ τέλεση τοῦ μυστηρίου στά σπίτια.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ εὐχελαίου τελεῖται ἴ"εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καί σώματος ἴ". Σύμφωνα μέ τή διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ σωματική ἀσθένεια θεωρεῖται ὡς ὁ πικρός καρπός τῆς ἁμαρτίας. Ὅποιαδήποτε ἀσθένεια, ὡς διαταραχή τῆς ἁρμονικῆς λειτουργίας τοῦ σώματος, ὀφείλεται σέ πνευματικά αἷτια καί κυρίως στή διαταραχή τῶν σχέσεων τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό. Ἡ παράβαση, συνεπῶς, τοῦ θείου νόμου ἔχει συνέπειες καί στήν ἴδια τήν ὑγεία μας.

Στά ἱερά κείμενα δέν παρουσιάζεται μόνο ἡ στενή σύνδεση τῆς ἀσθένειας μέ τήν ἁμαρτία ἀλλά συγχρόνως ὑποδεικνύεται καί ὁ τρόπος τῆς θεραπείας: ἡ εἰλικρινῆς μετάνοια καί ἡ ἐπιστροφή στόν Θεό. Δέν εἶναι σπάνια καί τά περιστατικά, κατά τά ὁποῖα καί οἱ ἴδιοι οἱ γιατροί ὁμολογοῦν ὅτι παρίσταται ἀνάγκη ἀντιμετωπίσεως διαφόρων ἀνιάτων κυρίως, ἀσθενειῶν καί διά πνευματικῶν μέσων τῆς χάριτος . Αὐτά διεγείρουν στόν ἀσθενῆ τήν ἀπαραίτητη μετάνοια καί τήν ἀνάκτηση τῆς

εἰρηνικῆς κοινωνίας μέ τόν Θεό.

Συχνά οἱ βαρεῖς σωματικές παθήσεις καταδεικνύουν τήν εἰδική μέριμνα τῆς φιλανθρωπίας καί τῆς παντοδυναμίας τοῦ Θεοῦ στόν ἀσθενῆ ἄνθρωπο. Αὐτές οἱ παθήσεις θεραπεύονται εἴτε μέ τήν ἐπίκληση τῆς θείας βοηθείας εἴτε μέ τήν χρησιμοποίηση , παράλληλα πρός τά φυσικά μέσα τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης, καί τῶν ὑπερφυσικῶν μέσων τῆς θείας χάριτος διά τῶν σχετικῶν μυστηρίων, ὅπως τοῦ εὐχελαίου.

ΤΑ ΟΡΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΕΥΧΕΛΑΙΟΥ

Ἡ ἀκολουθία τοῦ εὐχελαίου, ὅπως συνήθως τελεῖται σήμερα, ἀποτελεῖται ἀπό διάφορα λειτουργικά στοιχεῖα: εἰρηνικά καί ἀγιάστικη εὐχή τοῦ ἔλαιου, ἑπτά ζεύγη βιβλικῶν ἀναγνωσμάτων (ἀποστολικά καί εὐαγγελικά) μέ ἰσάριθμες αἰτήσεις καί εὐχές καί τέλος ἰλαστική (συγχωρητική) εὐχή γιά τούς παρευρισκομένους.

Γιά τήν τέλεση τοῦ μυστηρίου τοποθετεῖται πάνω σέ κάποιο τραπέζι τό εὐαγγέλιο, μικρή εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, κανδήλα ἀναμμένη καί δοχεῖο μέ ἀλεύρι, στό ὁποῖο ἀνάβονται ἑπτά κεριά.

Ἡ κανδήλα πρέπει νά εἶναι καθαρή καί νά τοποθετεῖται στό κέντρο τοῦ τραπεζιοῦ μαζί μέ μιά εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ. Στήν κανδήλα μέσα τοποθετεῖται ἀγνό λάδι, ἔνδειξη καθαρῆς καί ὀλοπρόθυμης προσφορᾶς στόν Θεό. Τό λάδι δέν ὑπῆρξε γιά πολλούς ἀνθρώπους μόνο βασικό εἶδος διατροφῆς, ἀλλά καί πολύτιμο φάρμακο. Γι' αὐτό καί ὁ καλός Σαμαρείτης στήν ὁμώνυμη παραβολή (Εὐαγγέλιον κατά Λουκᾶν) περιποιεῖται στοργικά τόν τραυματία ρίχνονας στίς πληγές του λάδι. Ἡ θεραπευτική, μαγική ἢ συμβολική χρήση τοῦ λαδιοῦ εἶναι εὐρύτερα διαδεδομένη σέ πολλούς λαούς καί θρησκείες.

Ἄλλο, ὅμως, τό ἔλαιο τοῦ εὐχελαίου. Οὔτε ἡ θεραπευτική χρήση τοῦ ἔλαιου, οὔτε ἡ μαγική χρήση του σέ ἀρχαίους λαούς, οὔτε ἡ θρησκευτική του χρήση στή λατρεία τῆς Π. Διαθήκης, μειώνει τήν ἀξία τοῦ χριστιανικοῦ αὐτοῦ μυστηρίου. Γενικά, τό ἔλαιο, χρησιμοποιούμενο στή θ. λατρεία, ἐκλαμβάνεται ὡς σύμβολο τοῦ θείου ἐλέους, τῆς πνευματικῆς δύναμης καί τῆς ἀφθονῆς παροχῆς στούς πιστούς τῶν δωρεῶν τοῦ Θεοῦ. Μέ ἄλλα λόγια, τό ἔλαιο, μετά τίς εὐχές τῶν ἱερέων, δέν εἶναι πιά κοινό λάδι· ὅπως καί στή βάπτισις: τό νερό τῆς κολυμβήθρας, μετά τίς εὐχές τοῦ λειτουργοῦ, δέν εἶναι πιά κοινό νερό.

Στό τέλος τῆς ἀκολουθίας γίνεται ἡ χρίση μέ τό ἁγιασμένο ἔλαιο. Συνήθως χρίεται σταυροειδῶς τό μέτωπο, τό σαγόνι, οἱ δύο παρειές καί τά χέρια μέσα στήν παλάμη καί στό ἐξωτερικό τους μέρος. Μ' αὐτή τή χρίση, ζητοῦμε ἀπό τόν Κύριο νά θεραπεύσει τό πνεῦμα, τίς σκέψεις καί ὀλόκληρο τόν ἐσωτερικό κόσμο. Ἀκόμη, νά

δίνει δύναμη σ' εκείνα τὰ μέλη τοῦ σώματος μέ τὰ ὁποῖα κάνουμε τίς περισσότερες πράξεις· τὰ χέρια εἶναι τὰ μέλη πού ἐκτελοῦν τίς ἐντολές τοῦ μυαλοῦ μας.

Δέν εἶναι ἐπίσης ἄτοπο, σέ περίπτωση ἀσθενείας , νά χρειέται, ἐάν εἶναι δυνατό, καί τό μέλος πού πάσχει. Ἡ χρίση τῶν ἄλλων προσώπων ἢ μελῶν τῆς οἰκογενείας, πού ἦταν ἀπόντα κατά τήν τέλεση τοῦ μυστηρίου, μπορεῖ νά γίνει καί ἀπό κάποιον λαϊκό χριστιανό, μετά τήν ἀποχώρηση τοῦ ἱερέα. Ἡ χρίση ἀποτελεῖ τό ὁρατό καί αἰσθητό σημεῖο τοῦ μυστηρίου τοῦ εὐχελαίου.

Στό δοχεῖο μέ τό ἀλεύρι ἀνάβουμε ἐπτὰ κεριά. Πρόκειται γιά ἐκσυγχρονισμό ἑνός παλιοῦ ἐθίμου, σύμφωνα μέ τό ὁποῖο χρησιμοποιοῦσαν σιτάρι. Τό σιτάρι ἦταν ἕνας εἶδος πού ὑπῆρχε σέ ὅλα τὰ σπίτια τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὅπως σήμερα τό ἀλεύρι πού τό ἀντικατέστησε. Σήμερα μέ τό ἀλεύρι αὐτό κατασκευάζουν πρόσφορο γιά τή θ. λειτουργία· ἔτσι εἶναι καλό νά ἐπακολουθεῖ καί τό μυστήριο τῆς θ. εὐχαριστίας. Τό ἀλεύρι δέν συμβολίζει κάτι ἰδιαίτερο· πρόκειται γιά ὑλικό, ἀπλό καί κατάλληλο γιά τή σταθεροποίηση τῶν ἐπτὰ κεριῶν. Ὁ ἀριθμός ἐπτὰ εἶναι συμβολικός ἰσχύος τῆς λειτουργίας τοῦ ἁγίου Πνεύματος", ὅπως ἐξηγεῖ ὁ ἅγιος Συμεών Θεσσαλονίκης.

ΠΑΡΕΞΗΓΗΜΕΝΕΣ ΕΚΔΟΧΕΣ ΤΟΥ ΕΥΧΕΛΑΙΟΥ

Μέ τό μυστήριο τοῦ εὐχελαίου ἔχουν συνδεθεῖ ὀρισμένες παρεξηγήσεις, ἐνστάσεις ἢ δεισιδαιμονίες.

Καί πρῶτα ἀπ' ὅλα, ὀρισμένοι θεωροῦν ὅτι μέ τήν ἰλαστική (συγχωρητική) εὐχή τοῦ εὐχελαίου ἀναπληρώνουν τήν ἐξομολόγηση, πού δέν κάνουν γιά διάφορους λόγους. Πρέπει, λοιπόν, νά ἐπισημάνουμε ὅτι κάθε μυστήριο ἔχει τή δική του ἀξία κανένα δέν ὑποκαθιστᾷ τό ἄλλο. Ἡ συμμετοχή σέ ὅλα τὰ μυστήρια καί, γενικότερα στό σύνολο τῆς λειτουργικῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας ἐξασφαλίζει στούς πιστούς τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί τήν ἐν Χριστῷ σωτηρία.

Μέ τή συγχωρητική εὐχή πού διαβάζει στόν ἑξομολογούμενο ὁ ἱερέας στό τέλος τῆς ἑξομολόγησής του ζητᾷ ἀπό τόν Θεό νά συγχωρήσει τίς ἁμαρτίες γιά τίς ὁποῖες ἐκεῖνος μετανόησε καί τίς ὁποῖες ἤδη ἔχει ἑξομολογηθεῖ. Μέ τήν ἰλαστική συγχωρητική εὐχή τοῦ εὐχελαίου, ζητοῦμε ἀπό τόν Θεό νά θεραπεύσει τόν ἄρρωστο τήν ἀσθένειά του, ἀκόμη καί ἐάν ἡ αἰτία της εἶναι ἡ ἁμαρτία, γιά τήν ὁποία στό μεταξύ ἐκεῖνος μετανόησε καί ἑξομολογήθηκε. Στό εὐχέλαιο, δηλαδή, ζητοῦμε τήν ἐνίσχυση τῆς ἀδυναμίας μας. Ἡ συγχωρητική εὐχή τοῦ εὐχελαίου δέν καταργεῖ τήν ἑξομολόγηση ἀλλά τή συμπληρώνει ἐπαναδιατυπώνει τό αἴτημα τῆς ἄφεσης τῶν ἁμαρτιῶν.

Μιά ἄλλη παρεξήγηση συμβαίνει μέ τό ἀλεύρι, πού χρησιμοποιεῖται γιά τή στήριξη τῶν κεριῶν. Ὅρισμένοι πιστοί δέν ἀρκοῦνται στή χρίση μέ τό ἁγιασμένο ἔλαιο, ἀλλά ζητοῦν καί ἀλεύρι γιά διάφορες χρήσεις: νά τό βάλουν κάτω ἀπό τό μαξιλάρι τοῦ παιδιοῦ τους, γιά νά δείξει ὁ Θεός τό τυχερό τους ἢ γιά νά φύγει τό κακό ἀπό τό σπίτι ἢ γιά νά τό ἀραιώσουν μέ νερό καί νά τό πιεῖ ὁ ἀσθενής. Ἐπειδή τά παραπάνω ἐγγίζουν τή δεισιδαιμονία, πρέπει νά τονίσουμε ὅτι τό μυστήριο ὀνομάζεται εὐχέλαιο καί ὄχι "εὐχάλευρο". Ἐκεῖνο πού ἀγιάζεται εἶναι τό λάδι καί ὄχι τό ἀλεύρι. Τό τελευταῖο χρησιμοποιεῖται μόνο γιά πρακτικούς λόγους. Θά μπορούσε καί νά μήν ὑπάρχει. Χωρίς ἀλεύρι μπορεῖ νά τελεστεῖ τό μυστήριο τοῦ εὐχελαίου· χωρίς λάδι δέν γίνεται. Ἀπλά ἐκεῖνο πού μπορεῖ νά γίνει, ὅπως καί γίνεται ἄλλωστε, εἶναι νά κατασκευάζεται πρόσφορο γιά τή θεία λειτουργία μέ τό ἀλεύρι τοῦ εὐχελαίου. Ὅποιαδήποτε ἄλλη χρήση του, ξεφεύγει ἀπό τό ὀρθό.

Ἐπὶ πλέον καί μία ἄλλη παρεξήγηση, πού συνιστᾷ σύγχυση τοῦ σκοποῦ τοῦ εὐχελαίου. Πολλοί ζητοῦν εὐχέλαιο γιά νά ἐγκαινιάσουν τό καινούργιο τους σπίτι ἢ τό κατάστημα. Παραπάνω περιγράψαμε μέ σαφήνεια τόν σκοπό τοῦ εὐχελαίου: ἡ θεραπεία σωματικῶν καί ψυχικῶν ἀσθενειῶν. Εἶναι ξεκάθαρο. Γιά τά σπίτια, τά καταστήματα, τά ὀχήματα καί ὅλα τά ὑπόλοιπα ὑπάρχουν οἱ ἀντίστοιχες ἁγιαστικές πράξεις. Ἀκόμη, δέν εἶναι καί λίγοι ἐκεῖνοι πού ζητοῦν ἀπό τόν ἱερέα νά τελέσει ἁγιασμό καί εὐχέλαιο μαζί, πράγμα πού δείχνει σύγχυση καί παρεξήγηση. Λές καί χρειάζεται περισσότερες ἀπό μία ἁγιαστικές πράξεις γιά νά ζητήσουμε τή χάρη τοῦ Θεοῦ.

Ένα έρώτημα πού συνδέεται μέ τήν τέλεση τοῦ εὐχελαίου, εἶναι ἐάν μπορούμε νά χρίουμε μέ τό ἁγιασμένο ἔλαιο τοῦ εὐχελαίου τά ἀβάπτιστα βρέφη. Εἶναι γνωστό ὅτι τό βάπτισμα ἀποτελεῖ τήν προϋπόθεση συμμετοχῆς καί στά ὑπόλοιπα μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας. Συνεπῶς, κάποιος πού δέν ἔχει βαπτιστεῖ δέν μπορεί οὔτε νά κοινωνήσει, οὔτε νά χρισθεῖ στό εὐχέλαιο. Ἀντίθετα, ἕνα βαπτισμένο παιδί, ἀκομη κι ἂν βρίσκεται σέ βρεφική ἡλικία, ὁπότε στερεῖται τῶν ἁμαρτιῶν τῶν μεγάλων γιά τίς ὁποῖες ζητεῖται ἡ ἄφεση, μπορεί νά λάβει τόν ἁγιασμό τοῦ εὐχελαίου.

Τέλος, μιά ἄλλη παρεξήγηση συνδέεται μέ τήν ἀντίληψη ὅτι τό εὐχέλαιο ἀφορᾷ τούς ἐτοιμοθάνατους καί ὄσους γενικά βρίσκονται στήν τελική φάση τῆς ἀσθένειάς τους. Αὐτή ἡ ἀντίληψη καλλιεργήθηκε κυρίως μεταξύ τῶν ὀρθοδόξων Ρώσων μᾶλλον ἀπό ἐπιρροή τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας. Παρατηρεῖται καί σέ μᾶς, ἂν καί σπάνια, μιά ἀποφυγή τελέσεως τοῦ εὐχελαίου ἀπό τό φόβο μήπως προκληθεῖ ἢ ἐπισπευσθεῖ ὁ θάνατος τοῦ ἀσθενῆ. Ὁ φόβος αὐτός, ὅμως, εἶναι ἀδικοιολόγητος. Οἱ συγγενεῖς φοβοῦνται νά τό ποῦν στόν ἀσθενῆ. Ὁ ἀσθενής φοβᾶται νά τό ζητήσῃ. Τό εὐχέλαιο εἶναι γιά τήν ὑγεία καί τή ζωή. Γιά ὑγεία καί ζωή μιλοῦν ὅλες οἱ αἰτήσεις καί οἱ εὐχές τοῦ μυστηρίου.

Τέλος, εἶναι δυνατό νά διατυπωθεῖ καί μιά ἔνσταση: γιατί δέν θεραπεύει παντοτε; τό μυστήριο τοῦ Εὐχελαίου δέν συστάθηκε γιά νά καταργεῖ κάθε ἀσθένεια, τόν θάνατο καί τήν ἰατρική ἐπιστήμη. Πολλές φορές φέρνει ἔμμεση θεραπεία. Ἄλλωστε, ἡ θεραπεία ἐξαρτᾶται ἀπο τήν πίστη τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἴδια χάρη παρέχεται σέ ὄλους, ὅλοι ὅμως δέν θεραπεύονται. Ἡ θεραπεία μπορεί νά μήν εἶναι πάντοτε γιά τό εὐρύτερο συμφέρον τοῦ ἀνθρώπου. Παραμένει γιά νά παιδαγωγήσῃ ἴσως τόν ἀσθενή καί νά τόν ὀδηγήσῃ μέ βεβαιότητα στήν ἐν Χριστῷ σωτηρία· ὁποτε καί πάλι ἐπιτυγχάνεται ὁ ἀπώτερος σκοπός τοῦ μυστηρίου.

Η ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΕΥΧΕΛΑΙΟΥ

Ἀπ' ὅλα ὅσα ἐκτέθηκαν παραπάνω συνοπτικά, γίνεται ἀντιληπτή ἡ ἀξία τοῦ μυστηρίου τοῦ εὐχελαίου. Ἡ ἀξία αὐτή δέν εἶναι μόνο μυστηριακή ἢ λειτουργική. Τό εὐχέλαιο ἔχει καί ἀξία παιδαγωγική.

Τά ἀγιογραφικά ἀναγνώσματα (ἀποστολικά καί εὐαγγελικά), οἱ αἰτήσεις καί οἱ εὐχές ἀσκοῦν εὐεργετική ἐπίδραση τόσο στόν ἴδιο τόν ἀσθενῆ ὅσο καί στό περιβάλλον του. Ὅπως παρατηρήθηκε πολύ εὐστοχα, μέ τό εὐχέλαιο ἐπιτελεῖται ἕνα εἶδος οἰκογενειοθεραπείας.

Ἀκόμη καί ἐάν δέν συντρέχει λόγος σοβαρῆς ἀσθένειας ἡ τέλεση τοῦ εὐχελαίου εἶναι ἐπιβεβλημένη. Πρῶτον· ἐκτός ἀπό μιά σοβαρή ἀσθένεια, ἐνδέχεται νά ὑπάρχει καί κάποια ἄλλη, λαυθάνουσα, πού ἐνδεχομένως δέν ἔδωσε συμπτώματα

για να γίνει άμεσα αντιληπτή. Και δεύτερον υποδεικνύεται στους πιστούς μία άλλη διάσταση αντιμετώπισης της ασθένειας. Έκτιμάται απ' τους μετέχοντες στο μυστήριο τό αγαθό της υγείας και υποδεικνύεται ένας άλλος τρόπος αντιμετώπισης της ασθένειας: ή πνευματικότητα. Ο ασθενής και οι συμπάσχοντες οίκεϊοι του καλούνται να βαστάσουν με καρτερία και υπομονή τήν προκείμενη σωματική δοκιμασία. Ακόμη δέ, και στήν περίπτωση πού αύτή παραμένει ανίατη, αναδεικνύεται ή πρόσ τόν Θεό έλπίδα και άφοσίωση τοῦ ασθενή, ό όποιος όδηγεϊται μέ πλήρη έμπιστοσύνη και αγάπη πρόσ τόν Θεό σέ εϊρηνικό χριστιανικό τέλος τής παρούσας βιοτής του, πράγμα πού άποτελεϊ και ένα από τά βασικά λειτουργικά αίτήματα τοῦ εύχελαίου.

Τέλος, ή τέλεση τοῦ εύχελαίου στό σπιτι δίνει μία καλή εύκαιρία έπικοινωνίας τοῦ ιερέα μέ τά μέλη τής οϊκογένειας. Αύτή, έκτός από τόν μυστηριακό της χαρακτήρα, μπορεί νά έπεκταθει και σέ ανθρώπινο επίπεδο, γεγονός πού θά βοηθήσει τούς συμμετέχοντες, ιδιαίτερα τά παιδιά και τούς νέους, σέ μία στενότερη έπαφή μέ τή λειτουργική ζωή τής Ένορίας και τίς διάφορες δραστηριότητές της. Τό λιγότερο: θά δώσει μία πολύτιμη, ίσως πρωτόγνωρη, έμπειρία ακόμη και σέ πιστούς πού απέχουν από τή λειτουργική ζωή τής Έκκλησίας.

Πηγή: agiazoni.gr